

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 172. De modo, quo Inquisitores suas sententias exequuntur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV. ter Filium, & Maritus Conjugem hilce
A.C. 1478. iudicibus committunt, & si fors inde tu-
 multus oriatur, in locum accusati & fuga
 elapsi omnes, qui ad impediendam rei
 fugam opem conferre detractarunt, car-
 ceri mancipantur.

§. CLXXII.

De modo iudicandi per inquisitionem.

*Philipp.
 a Limbroc.
 hist. inquis.*

Igitur accusati seorsim in tenebrosum
 conjiciuntur carcerem, in quo per plu-
 res menses necdum habita quæstione de-
 tinentur, donec ipsimet suæ captivitatis
 causam fateantur; nunquam enim testes
 cum accusato conferuntur. Comperta
 detentione confestim omnes, quibus con-
 junctio sanguinis cum reo intercedit, pul-
 lis induti vestibus, propinquum suum ve-
 lut jamjam mortuum plangunt, & ne-
 quidem pro eo deprecari, aut carcerem
 accedere audent, veriti, ne in hæresis
 suspicionem traherentur, atque in partem
 etiam poenæ vocarentur, imo etiam
 ejus, qui captus detinetur, parentes
 quandoque ob metum, ne culpæ facili-
 credantur, ad exterarum regiones affugi-
 unt: si vero accusati causa nullis testi-
 moniis munita apparet, ipse post diutur-
 nam carceris poenam dimittitur, non sine
 bonorum suorum dispendio; eorum enim
 potissimam partem in Inquisitionis sum-
 ptus

ptus impendere compulsus erat. Adeo Sæcul. XV.
A.C. 1478.
religiosum hujus judicii servatur silentium,
ut capti præfixam sententiæ ferendæ
diem nunquam exploratam habeant; hoc
enim judicium semel duntaxat in anno
adversus omnes accusatos ea die, quæ
ad arbitrium Inquisitorum designatur, in-
stituitur.

Sententia, quæ ibidem fertur, *Auto
de Fe*, id est, fidei, seu in materia Reli-
gionis judicium appellari solet: quampri-
mum autem hæc sententia lata est, con-
festim ea executioni datur. Illa vero
publice, ac cum ingenti pompa pronun-
tiatur, atque in Lusitania adeo amplum
ex ligno construitur pegma, ut totum
publici fori spatium ambiens ferme tria
hominum millia capiat. Erigitur Altare
sumptuose ornatum, ad cujus latera se-
des ad amphitheatri formam dispositæ
collocantur, quas *Familiares*, & accusati
occupant. E regione in quodam sugge-
stu admodum prominente Inquisitorum
unus singulos reos successivo ordine evo-
cat, ut illi accusationum capita, quæ pu-
blice perleguntur, percipere valeant, de-
mum vero damnationis sententia recita-
tur. Capti ex suis carceribus ad pegma
educti facile ex diversitate vestium, qui-
bus induuntur, fati sui conditionem sibi
præfagiunt; hi enim, qui solitam vestem
retinent, mulcta eis indicta, absolvun-
tur,

Sæcul. XV. tur: alii autem induti *San-Benito* id est, A.C.1478. angustiori sago flavi coloris absque mannicis, affuta desuper rubra cruce S. Andreæ, vitæ gratiam obtinent, bonis tamen suis, vel saltem potiori eorum parte privantur, quæ ærario adjudicata Inquisitionis commodo, seu potius ærario regio ad solvendas Inquisitionis expensas cedunt. Hi vero, qui in suo *San-Benito* seu sago multiplices flammæ ex panno e bombicinis filis decussatim transversis contexto absque Cruce deferunt, de relapsu convicti, ac jam semel vitæ venia donati exhibentur; his poena rogi intentatur, si denuo idem crimen perpetrasse convincantur; illi autem, qui præter præfatas rubei coloris flammæ suam propriam effigiem pictis diabolis circumseptam portant, mortis judicio damnantur. His, qui Judaismum ejurare, aut suos complices integra fide detegere promittunt, impunitatis gratia etiam altera vice conceditur, tertia vero vice haud amplius veniæ locus superest.

Inquisitores, cum sacris initiati sint, sententiam mortis haud pronuntiant; acta tamen judicii instruunt, eaque accusato perlegunt, indicantque, hunc reum de tali crimine convictum, & confessum ab Inquisitione sæculari judicio tradi; iidem sententiam, quam pronuntiarunt, septem
Judi-

Judicibus, qui in sinistra Altaris parte Sæcul. XV.
A.C. 1478.
affident, consignant. Hi vero reos strangulari, ac demum comburi lata sententia jubent. (*)

§. CLXXIII.

(*) Hujus Tribunalis originem atque Historiam Continuator facili admodum negotio haurire potuisset ex purioribus fontibus, quam ex Philippo de Limbroch Arminianensi Theologo, ac hæterodoxo Remonstrantium Pastore, qui suam Inquisitionis Historiam pro more ceterorum Novatorum innumeris consperfit fabulis, ac mendaciis, ut videre est in probatoribus Historicis, qui de Hispanæ & Lusitanæ Inquisitionis norma tractant. Quod Italicam attinet, ipse ego per octo omnino annos Romæ ac in præcipuis Italiæ urbibus commoratus, haud levem de hoc tribunali notitiam hausi, ac non raro sententiæ latæ executiones vidi; nunquam tamen de ejusmodi severitatibus, atque nugis quicquam certi, præter invidiosos juxta ac mendaces vulgi rumores comperire poteram. Nil magis tamen ineptum, quam quod in eos, qui a vera fide deficiant, inquirendi, atque animadvertendi jus, usumque ad novissima hæc tempora revocet Limbrochus, & cum eo Continuator, cum tamen passim in sacris Paginis tum in veteri quam novo Testamento crebra hac de re occurrant exempla.